

T.C.

DANIŞTAY

SEKİZİNCİ DAİRE

Esas No : 2009/7831

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen : Türkiye Fiziksel Tıp
Rehabilitasyon Uzman Hekimler Derneği

Vekili : Av.

Davalılar : 1- Başbakanlık

2- Sağlık Bakanlığı

Davanın Özeti : 18.07.2009 tarih ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin; Klinik Nörofizyoloji yan dalını ve bu yan dalın bağlı olduğu ana dalları düzenleyen Ek-3 sayılı çizelgesinin 33. satırının bağlı ana dallar kısmında Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenleme ile geçici 10. maddesinin 1. fıkrasında, Klinik Nörofizyoloji yan dal uzmanlık belgesi verilecek uzmanlık alanları içinde Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenlemenin; genel olarak Yönetmeliğin Ek Çizelgelerinde yan dal ve ana dalların düzenlenmesi ile ilgili olarak bir yöntem sorunu olduğu ve bilimsel bir temel olmadan bu düzenlemenin yapıldığı; Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalının, bu ana dala ilişkin vakaların özelliği ve tedavi yöntemleri nedeniyle Klinik

Nörofizyoloji disiplini ile yakından ilgili bulunduğu, Klinik Nörofizyoloji yan dalının bağlı olduğu ana dallar arasında Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesinin kamu yararına aykırı olduğu; İdarenin takdir hakkını hukuka aykırı olarak kullandığı ve geçici 10. maddedeki eksik düzenleme nedeniyle Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon alanında uzman olan tabiplerin yetkin oldukları alanda uygulama yapmasının engellendiği; bu nedenlerle düzenlemelerin hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Savunmaların Özeti Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin bir bütün olarak; yargı kararlarının gözetilmesi, ilgili bilim çevrelerinden görüş alınması, dünyadaki uygulamanın izlenmesi ve bilimsel gerekliliklerin ön plana alınması suretiyle düzenlendiği, Yönetmeliğin hazırlanmasında görev alan Tıpta Uzmanlık Kurulu üyelerinin uzmanlık eğitimi veren kurumlar bazında temsil ilkesi esas alınarak belirlendiği, tek tek uzmanlık alanı gözetilerek Kurul oluşturulmasının fiilen mümkün olmadığı ve bunun bir eksiklik olarak nitelenemeyeceği, ayrıca Kurul'un konusunda uzman kişilerden oluşacak alt komisyonlar ile bu konuda gerekli bilimsel çalışmalar yapmasının mümkün olduğu, ana dal - yan dal belirlenmesine ilişkin hukuki durumun 1219 sayılı Yasa ve ilgili mevzuat ile idarelere tanınmış yetki alanında ve takdir hakkı kapsamında olduğu, Yönetmeliğin Ek çizelgelerinde ve geçici maddelerinde yer alan düzenlemelerin ülkenin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde ve tıp alanındaki gelişmelere paralel olarak yapıldığı ancak yeterli savunma süresi olmadığından ve hangi düzenlemelere karşı dava açılacağı bilinemeyeceğinden yapılan düzenlemelere ilişkin bilimsel raporların henüz hazırlanamadığı belirtilerek yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi ... Düşüncesi : İdarelerin işlem tesis ederken kendilerine Anayasa ve yasalarla çizilen çerçeve içinde takdir hakkına sahip oldukları açıktır. Ancak bu takdir hakkı, serbestçe kullanılanabilecek bir keyfiyeti ifade etmeyip, kamu yararı ve hizmet gerekleri açısından hukuka uygun olarak temellendirilmiş olgularla desteklenmelidir. İdarelerin; düzenleme yetkisine sahip olduğu alanlarda, uygulamaları toplumun ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden düzenlemesi, kamu hizmetine egemen olan ilkelerden biri olan uyarılma ilkesi uyarınca hem bir görev hem de bir yetki ise de; bu yetkinin hukuka uygun olarak kullanıldığını göstermesi bakımından kamu yararını gerçekleştirecek olguların somut olarak ortaya konulması şarttır. Ayrıca, idari işlemlerin bir sebebe ve gerekçeye dayalı olması işlem yapan idareyi uyguladığı ve düzenleme yaptığı alanda doğru ve anlamlı olgular ortaya koymaya ve denetim yapmaya zorlar ve işlemlerde gösterilen sebep ve gerekçe, işlemin yasaya uygunluğu ve dayanağını değerlendirme konusunda ve hukuk devleti anlayışının oluşumu noktasında büyük öneme sahiptir. Tıp gibi insan hayatına doğrudan etkisi olan bir alanda yapılan düzenlemenin, salt bu konuda idarenin yetkili olması ve takdir hakkına sahip bulunması gibi kavramlarla açıklanamayacağı ve düzenlemenin bu doğrultuda yapılmasını gerektiren bilimsel gerekçelerin ortaya konulmasını da gerektirdiği tartışmasız olduğundan, Klinik Nörofizyoloji disiplininin hangi ana dallara bağlı olacağına

ilişkin düzenlemenin, kendisini hukuka uygun kılacak bilimsel gerekçelere dayanması yönündeki gereklilik karşısında, dava konusu düzenlemeyi hukuki bir zemine oturtacak, idarenin takdir hakkını ve düzenleme yetkisini kamu yararı ve hizmet gerekleri uyarınca kullandığını ortaya koyacak bilimsel gerekçenin bulunmadığı anlaşıldığından yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi; diğer taraftan, bazı yan dallarda, o yan dalın bağlı olduğu ana dalda uzmanlık belgesi bulunanlara, yan dala ilişkin çalışmalarını belgelemek suretiyle sınava veya ayrı bir eğitime tabi tutulmadan yan dal belgesi verilmesine ilişkin bir düzenlemeyi içeren geçici 10. maddede ana dallar sayma suretiyle belirlenmediğinden ve bu nedenle madde metninde Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin bir eksik düzenlemenin varlığından söz edilemeyeceğinden davanın bu kısmına yönelik olarak da yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı ... Düşüncesi : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27. maddesinin 2. fıkrasında, idari işlemin uygulanması halinde giderilmesi güç veya olanaksız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşullarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verileceği, kuralı yer almıştır.

Uyuşmazlık;18.07.2009 tarih ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin;Klinik Nörofizyoloji yan dalını ve bu yan dalın bağlı olduğu ana dalları düzenleyen Ek-3 sayılı çizelgesinin 33. satırının bağlı ana dallar kısmında Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenleme ile geçici 10. maddenin 1. fıkrasında, Klinik Nörofizyoloji yan dal uzmanlık belgesi verilecek uzmanlık alanları içinde Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenlemenin iptali isteminden doğmuştur.

Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin birden fazla hükmü dava konusu edildiğinden, bu düzenlemelere ilişkin hukuki irdeleme, düzenlemelerin gruplandırılması suretiyle ayrı ayrı yapılacaktır.

□□□□□□□□□□□□□□□□**Klinik Nörofizyoloji yan dalını ve bu yan dalın bağlı olduğu ana dalları düzenleyen Ek-3 sayılı çizelgenin 33. satırının bağlı ana dallar kısmında Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenlemenin incelenmesi;**

Anayasanın "Yönetmelikler" başlıklı 124. maddesinde; Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabilecekleri düzenlenmiştir.

14.4.1928 gün ve 938 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Yasanın, 04/04/2007 gün ve 26483 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5614 sayılı Yasanın 4.maddesi ile değiştirilen 9. maddesi hükmüyle Sağlık Bakanlığının sürekli kurulu niteliğinde Tıpta Uzmanlık Kurulu ihdas edilmiştir. Maddenin son fıkrasında;"Kurulun çalışma usûl ve esasları ile ilgili diğer hususlarla ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile ilgili diğer usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir" hükmü yer almaktadır. 1219 sayılı Yasanın, 5614 sayılı Yasa yayımlanmadan önce yürürlükte bulunan 9. maddesinde; "İhtisas vesikalarının sureti ahzi ve bu hususta mer'i olması lazım gelen kavait işbu kanunun tarihi meriyetinden sonra Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur" hükmüne yer verilmiş ve bu hüküm uyarınca Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanmış tüzükler ile tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

Günümüze kadar anılan madde hükmüne dayanılarak; 1929 yılında Tababet ve İhtisas Vesikaları Hakkında Nizamname, 1947 yılında Tababet Uzmanlık Belgeleri Tüzüğü, 1956 yılında Tababet İhtisas Nizamnamesi, 1961 yılında Tababet İhtisas Tüzüğü, 1962 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 1973 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 2002 yılında ise Tıpta Uzmanlık Tüzüğü yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve son olarak dava konusu edilen düzenlemeyi içeren Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği 18.7.2009 gününde 1219 sayılı Yasanın 5614 sayılı Yasa ile değişik 9. maddesi uyarınca yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esasları belirlemiştir.

Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinden önce yayımlanan hiç bir tüzükte yer almamış olan Klinik Nörofizyoloji disiplini, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği ile mevzuatımıza girmiş ve anılan Yönetmeliğinin Ek-3 sayılı çizelgesinin 33. satırında, Nöroloji ana dalına bağlı iki yıl eğitim süresi olan bir yan dal olarak düzenlenmiştir.

İdarelerin tesis ettikleri işlemlerin (bireysel-düzenleyici) unsurlarından olan sebep unsuru idareyi işlem yapmaya iten hukuki neden, bir başka ifadeyle; tüm idari işlemlerde olduğu gibi işlemlerle gerçekleştirilmeye çalışılan kamu yararına dayanan hukuki, somut durumdur. İdari işlemin sebep ögesindeki hukuka aykırılık işlem yargı mercii önüne getirildiğinde resen dikkate alınacaktır.

Bu bağlamda; idari işlemlerin bir sebebe ve gerekçeye dayalı olması hukukun genel ilkelerinden olduğundan, bu ilke genel anlamda düzenleme veya işlem yapan idareyi uyguladığı ve düzenleme yaptığı alanda doğru ve anlamlı olgular ortaya koymaya ve denetim yapmaya zorlar. İşlemlerde gösterilen sebep ve gerekçe, işlemin yasaya uygunluğu ve dayanağını değerlendirme, itiraz edip etmeme konusunda ilgililere yardımcı olmakla birlikte, idarenin saydamlığı, savunma hakları ve idareye güven ilkeleri ve hukuk devleti anlayışının oluşumu noktalarında da büyük öneme sahiptir.

Ayrıca idarelerin işlem tesis ederken kendilerine Anayasa ve yasalarla çizilen çerçeve içinde takdir hakkına sahip oldukları açıktır. Ancak, bu takdir hakkı, serbestçe kullanılabilecek bir keyfiyeti ifade etmeyip, kamu yararı ve hizmet gerekleri açısından hukuka uygun olarak temellendirilmiş olgularla desteklenmelidir. İdarenin düzenleme yapma yetkisine sahip olduğu alanlarda, bu alanları tüzük yönetmelik gibi idari metinlerle objektif bir şekilde düzenlemesi ve sürekli uygulamalar ile hukuki istikrarı tesis ederek buna uyması gerekmektedir. İdarelerin; düzenleme yetkisine sahip olduğu alanlarda, uygulamaları çağın gereklerine ve toplumun ihtiyaçlarına uygun olarak değiştirip, düzenlemesi, kamu hizmetine egemen olan ilkelerden biri olan uyarılma ilkesi uyarınca hem bir görev hem de bir yetki ise de; bu yetkinin hukuka uygun olarak kullanılması ve yeni düzenlemede yapılan alanda, bu duruma temel olan, bir başka ifadeyle kamu yararını gerçekleştirecek bu düzenlemeyi gerektiren olguların somut olarak ortaya konulması şarttır.

Bu kapsamda, dava konusu uyuşmazlık yukarıda belirtilen temel hukuki ilkelerle birlikte ele alınınca; ülkemizdeki tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin idari düzenlemelere ilk defa Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği ile giren ve bu nedenle diğer tıp

disiplinlerine nazaran mevzuatımızda yer alması itibariyle yeni bir alan olan Klinik Nörofizyoloji disiplininin hangi ana dallara bağlı olacağına ilişkin düzenlemenin, salt bu konuda idarenin yetkili olması ve takdir hakkına sahip bulunması gibi kavramlarla açıklanamayacağı tartışmasız olduğundan, bu düzenlemenin, kendisini hukuka uygun kılacak bilimsel gerekçelere dayanması gerektiği açıktır. Aksi, idarenin sahip olduğu düzenleme yetkisini ve takdir hakkını yukarıda belirtilen ilkelere ve dolayısıyla hukuka uygun kullanmadığı anlamına gelecektir.

Davalı idarelerce, düzenlemelerin; uzun çalışmalar neticesinde, bilimsel çevrelerden görüş alınarak ülkemiz ihtiyaçları ve gelişmiş ülkelerin uygulamaları gözetilerek uzman kişilerce yapıldığı ve tıpta uzmanlık eğitime ilişkin olarak ana dal ve yan dal belirlemek konusunda takdir hakkı ve yetkisinin uhdelelerinde olduğu ve bu yetkinin hukuka uygun olarak kullanıldığı ileri sürülmüştür. Ancak; bu iddiaları destekleyen ve düzenlemenin yapılmasına temel teşkil eden bir bilimsel çalışmanın ya da raporun bulunmadığı; Klinik Nörofizyoloji disiplininin hangi ana dallara bağlı bir yan dal olması gerektiğini belirleyecek akademik gerekliliği ortaya koyan verilerin veya bu yöndeki akademik çevrelerden alınmış bilimsel görüşlerin dikkate alınarak düzenleme yapıldığını gösterecek bilgi ve belgelerin sunulmadığı, görülmektedir.

Kaldı ki, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin, "Tıpta Uzmanlık Kurulu" başlıklı 6.maddesinin 8.fıkrasında; Tıpta Uzmanlık Kurulu kararlarının ve varsa karşı oyların, karar tarihinden itibaren üç iş günü içerisinde gerekçeleri ile birlikte yazılarak imzalanacağı ve sekreteryaya bildirileceği belirtilmiştir.

Ayrıca Yönetmeliğin "Kurulun Görevleri" başlıklı 7.maddesinde de; Kurulun görev alanlarıyla ilgili konularda çalışmalar yapmak ve görüş hazırlamak üzere, görev süresini ve üye sayısını belirlediği geçici komisyonlar kurmak, hükmüne yer verilmiştir.

Ancak, davalı idarelerce yukarıda alıntısı yapılan düzenlemelere uygun olarak; Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin hazırlanmasına ilişkin Kurul kararlarının ve karşı oyların gerekçesini içeren belgelerin ve ayrıca bilimsel konularda yardımcı olmak üzere alt komisyonlar oluşturulduğuna ve bu alt komisyonların çalışmalarının Yönetmeliğin hazırlanmasına ışık tuttuğuna ilişkin savunmaya esas teşkil edecek bilgi ve belgelerin sunulmadığı anlaşılmaktadır. Davalı idarelerce daha önce de sunulan 6-7 Mayıs 2009 tarihlerine ilişkin Tıpta Uzmanlık Kurulu Toplantı tutanaklarında, yalnızca Yönetmelik taslağına yer verilmiş ve bazı Kurul üyelerinin ve bazı dernek ve kurumların Yönetmeliğe karşı, ayrışık görüşlerine yer verilmiştir. Dolayısıyla davalı idarelerin; Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinde öngörülen şekilde bilimsel

çalışmaların yapıldığını ortaya koyamadığı açık olduğundan, bilgi ve belge ile desteklenmeyen iddialarına itibar etmek mümkün değildir.

Ayrıca Sağlık Bakanlığınca; yeterli savunma süresi olmadığından ve hangi düzenlemelere karşı dava açılacağı bilinemeyeceğinden yapılan düzenlemelere ilişkin bilimsel raporların hazırlanamadığı ileri sürülmüştür. Ancak; Dairemizin konuyla ilgili daha önceki kararlarında da gerekçe olarak yer verdiği, düzenlemeyi hukuki kılacak ve kamu yararına yönelik bilimsel gerekçe kavramı; dava konusu düzenlemenin yapıldığı aşamadan önce ortaya çıkmış olan ve düzenlemeye yol açan gerekliliği işlemin sebep ve amaç unsurunu da oluşturacak şekilde ortaya koyan ve dolayısıyla idari düzenlemeye yön veren bir kavramdır. Bir başka ifadeyle bilimsel gerekçe(rapor, veri) düzenlemeye temel teşkil ettiğinden düzenleme yapıldığı, sonuçlandığı anda zaten var olan bir kavramı ifade etmekte olup, düzenleme hukuk alanında sonuç doğurup, dava konusu edildikten sonra oluşturulacak bir sebep değildir.

Bu açıklamalar ışığında; Klinik Nörofizyoloji yan dalının bağlı olduğu ana dalların belirlenmesini hukuki bir zemine oturtacak, idarenin takdir hakkını ve düzenleme yetkisini kamu yararı ve hizmet gerekleri uyarınca kullandığını ortaya koyacak bilimsel gerekçenin bulunmadığı anlaşıldığından, Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin; Klinik Nörofizyoloji yan dalını ve bu yan dalın bağlı olduğu ana dalları düzenleyen Ek-3 sayılı çizelgesinin 33. satırında hukuka uyarlık görülmemiştir.

Bu nedenlerle, dava konusu işlemin; insan hayatına doğrudan etkisi olan bir tıp alanı için uzman olacak hekimleri belirleme konusunda düzenleme yapması ve bunun eğitim kurumlarında uygulamaya konulacağı dikkate alındığında, giderilmesi güç veya olanaksız zararlar doğuracağı da açıktır.

Geçici 10. maddenin 1. fıkrasında, Nörofizyoloji yan dal uzmanlık belgesi verilecek uzmanlık alanları içinde Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenlemenin incelenmesi;

Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 10. maddesinde; "Algoloji, Askeri Psikiyatri, Cerrahi Onkoloji, Çocuk Acil, Çocuk Genetik Hastalıkları, Çocuk Göğüs Hastalıkları, Çocuk Kalp ve Damar Cerrahisi, Çocuk Radyolojisi, Çocuk Romatolojisi, Çocuk Ürolojisi, Çocuk Yoğun Bakımı, El Cerrahisi, Geriatri, Harp

Cerrahisi, Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi, Klinik Nörofizyoloji, Periferik Damar Cerrahisi, Perinatoloji ve Yoğun Bakım yan dallarında, bağlı ana dalda uzman olduktan sonra ve bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce o yan dal alanında yurt içinde veya yurt dışında en az iki yılı eğitim kurumlarında olmak üzere beş yıl süreyle araştırma, uygulama ve inceleme yapmış bulunanlar, yaptıkları araştırma, uygulama ve incelemeler ile aldıkları eğitimlere ait belgelerini ve bu alanda yurt içi ve yurt dışında yayımlanmış bilimsel yayınlarını ibraz ederek, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde uzmanlık belgesi almak için Bakanlığa başvurabilir. Başvurular Kurul tarafından birinci fıkrada belirtilen başvuru süresinin bitiminden itibaren altı ay içerisinde değerlendirilir. Çalışmaları yeterli görülenlerin uzmanlık belgeleri Bakanlıkça düzenlenerek uzmanlıkları tescil edilir. " hükümü yer almaktadır.

Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 10.maddesi genel olarak; bazı yan dallarda, o yan dalın bağlı olduğu ana dalda uzmanlık belgesi bulunanlara, yan dala ilişkin çalışmalarını belgelemek suretiyle sınava veya ayrı bir eğitime tabi tutulmadan yan dal uzmanlık belgesi verilmesine ilişkin bir düzenlemedir.

Madde metninden de açıkça anlaşıldığı üzere düzenlemede sadece istisnai bir şekilde uzmanlık belgesi verilecek olan yan dallar sayma suretiyle belirlenmiş ve hiç bir şekilde ilgili ana dallar sayma suretiyle düzenlenmemiş olup bunun yerine "bağlı ana dalda uzman olduktan sonra" ibaresine yer verilmiştir.

Diğer taraftan "bağlı ana dalda uzman olduktan sonra" ibaresinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada Dairemizin 11.1.2010 gün ve E:2009/7835 sayılı kararıyla anılan ibare hukuka uygun bulunarak yürütmenin durdurulması istemi reddedilmiştir.Kaldı ki davacının iddia ettiği gibi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon alanında uzman olan tabiplerin Klinik Nörofizyoloji alanında yan dal uzmanlık belgesi almasını engelleyen hüküm, düzenleme şekli itibariyle geçici 10. maddede değil Ek-3 sayılı çizelgede Klinik Nörofizyolojinin bağlı olduğu ana dallara ilişkin düzenlemede yer almaktadır.

Bu duruma göre bazı yan dallarda, o yan dalın bağlı olduğu ana dalda uzmanlık belgesi bulunanlara, yan dala ilişkin çalışmalarını belgelemek suretiyle sınava veya ayrı bir eğitime tabi tutulmadan yan dal belgesi verilmesine ilişkin bir düzenlemeyi içeren geçici 10. maddede ana dallar sayma suretiyle belirlenmediğinden ve bu nedenle madde metninde Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ana dalına yer verilmemesine ilişkin bir eksik düzenlemenin varlığından söz edilemeyeceğinden, davanın bu kısmına yönelik olarak yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin; Klinik Nörofizyoloji yan dalını ve bu yan dalın bağlı olduğu ana dalları düzenleyen Ek-3 sayılı çizelgesinin 33. satırı yönünden 2577 sayılı Yasanın 27. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmiş olduğu anlaşıldığından yürütmesinin durdurulmasına; geçici 10. maddesinin 1. fıkrasının eksik düzenleme nedeniyle yürütmesinin durdurulması isteminin ise reddine, 01.03.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.